09/07/2019

Ο Σεβασμιώτατος Βεροίας ιερουργών στην πανηγυρίζουσα Φυτειά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 9 Ιουλίου, το πρωί, **ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων** λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου και των Οσίων Διονυσίου του Ρήτορος και Μητροφάνους του Πνευματικού στην Φυτειά.

Στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος **τέλεσε μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του μακαριστού γέροντός του Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρού Παντελεήμονος του Β΄,** με την ευκαιρία της συμπληρώσεως 16 ετών από την εις

Κύριον εκδημίας του.

Επίσης, λόγω της εορτής των Οσίων Διονυσίου και Μητροφάνους **τέλεσε μνημόσυνο για τον Γέροντα του Γεράσιμο Μικραγιαννανίτη** και για τους πατέρες Διονύσιο, Μητροφάνη, Αβιμέλεχ και Σπυρίδωνα τους Μικραγιαννανίτες.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ὁ ἅγιος
Διονύσιος
Ὁ ἅγιος
Μητροφάνης
© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis /MBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Βεροίας:

«Τῷ γάρ ἀδύτῳ φωτί λαμπρυνό-με-νοι, τῶν θεοφόρων ἐφάμιλλοι ὤφθη-τε».

Δύο ὁσίους ἑορτάζει καί τιμᾶ σή-με-ρα ἡ Ἐκκλησία μας, τόν ὅσιο Διονύσιο τόν ρήτορα καί τόν ὅσιο Μητροφάνη τόν πνευματικό, τούς ὁποίους τιμοῦμε καί πανηγυρί-ζου-με καί ἐμεῖς κάθε χρόνο ἐδῶ στόν ναό τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Τιμοῦμε δύο ὁσίους πού ἐγκατέ-λει-ψαν τά πάντα καί ἔζησαν στήν ἔρημο τοῦ ἁγίου Ὄρους. Ἔζησαν στή Μικρή Ἁγία Ἄννα, μέσα σέ ἕνα σπήλαιο πού τό εἶχαν με-τα-ποι-ήσει σέ καλύβη, ὑπομένοντας ὅλες τίς δυσκολίες καί τούς πει-ρα-σμούς τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς.

Παρότι ὅμως στεροῦντο τίς ἀνέ-σεις τοῦ κόσμου, τίς ὁποῖες μέ τή θέλησή τους εἶχαν ἀπαρνηθεῖ γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, εἶχαν τήν εὐλογία νά ἀπολαμβάνουν οὐρά-νιες δωρεές. Εἶχαν τήν εὐλογία νά λαμπρύνονται, ὅπως ψάλλει ὁ ἱε-ρός ὑμνογράφος, ἀπό τό ἄδυτο φῶς τῆς θείας χάριτος, νά καταυ-γά--ζονται ἀπό τό ἄκτιστο φῶς τῆς Παναγίας Τριάδος, αὐτό τό ὁποῖο ἀξιώθηκαν νά δοῦν πολλοί

ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, καί νά αἰσθά-νο-νται τήν ἀπέραντη εὐφροσύνη καί ἀγαλλίαση τήν ὁποία χαρίζει ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου.

Ἔτσι μέ τόν ἀγώνα καί τήν προ-σπάθεια, μέ τήν ἄσκηση, τή νη-στεία, τήν προσευχή, τήν κάθαρση τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώ-μα-τος καί τή βοήθεια τῆς θείας χά-ρι-τος ἁγιά-σθηκαν καί ἀναδείχθηκαν ἐφάμιλ-λοι τῶν παλαιῶν ὁσίων καί θεο-φό-ρων πατέρων, ὥστε νά τούς τι-μοῦμε καί νά τούς ἐπικα-λού-μεθα καί νά ζητοῦμε τίς πρε-σβεῖες τους καί γιά τόν δικό μας ἀγώνα καί γιά τή δική μας πνευματική ζωή.

Ἀσφαλῶς, ἀδελφοί μου, καί τό λέ-με αὐτό πάντοτε, δέν μποροῦμε νά ζήσουμε ὅλοι ὅπως ἔζησε ὁ ὅσι-ος Διονύσιος καί ὁ ὅσιος Μη-τρο-φά-νης. Δέν μποροῦμε νά ἐγκα-τα-λείψουμε ὅλοι τόν κόσμο καί νά ζήσουμε «ἐν ὄρεσι καί σπηλαίοις καί ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς» τήν ἀσκη-τική ζωή πού ἔζησαν ἐκεῖνοι. Οὔτε καί ὁ Χριστός ζητᾶ κάτι τέ-τοιο ἀπό ὅλους μας. Ὅμως ἔχουμε τή δυνα-τότητα νά διδαχθοῦμε καί νά ὠφε-ληθοῦμε ἀπό τή δική τους ζωή, ὥστε νά βοηθη-θοῦ-με στόν πνευ-ματικό μας ἀγώνα καί νά ἐπι-τύχουμε τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας, πού εἶναι κοινός γιά ὅλους τούς πιστούς. Καί αὐτός δέν εἶναι ἄλ-λος ἀπό τήν ἕνωσή μας μέ τόν Χριστό.

Τί μποροῦμε ὅμως νά διδαχθοῦμε ἀπό τούς τιμωμένους ὁσίους; Μπο---ροῦμε νά διδαχθοῦμε τό πνεῦ-μα τῆς μαθητείας, τό ὁποῖο χαρα-κτήριζε τή σχέση τοῦ ὁσίου Μη-τρο-φάνους μέ τόν ὅσιο Διο-νύσιο, τόν γέροντά του. Αὐτό τό πνεῦμα τῆς μαθητείας χα-ρακτηρίζει ὅλη τή ζωή τῆς Ἐκ-κλη-σίας, ἀπό τούς ἀποστόλους, οἱ ὁποῖοι ξεκίνησαν ὡς μαθητές τοῦ Χρι-στοῦ, καί φθάνει μέχρι τίς ἡμέ-ρες μας, διότι ἡ μαθητεία εἶναι ὁ τρόπος τῶν πατέρων καί τῶν ἁγί-ων τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ὁ μό-νος ἀσφαλής τρόπος γιά νά φθάσει ὁ ἄνθρωπος στόν προ-ο-ρι-σμό του καί νά ἐπιτύχει τόν στόχο του.

Πολλοί νομίζουν ὅτι δέν ἔχουν ἀνάγκη ἀπό καθοδήγηση στήν πο-ρεία τους. Νομίζουν ὅτι μποροῦν νά βροῦν τόν δρόμο μελετώντας τό εὐ-αγ-γέλιο καί ἀκολουθώντας τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Ὅμως ὅσοι ἔχουν αὐτοί τήν ἐντύπωση καί ἐπι-χειροῦν νά βαδίσουν μόνοι τους τόν δρόμο τῆς πνευματικῆς ζωῆς, αὐτοί κινδυνεύουν νά πλα-νηθοῦν καί νά χάσουν τόν δρόμο, γιατί ἡ ἐμπιστοσύνη στόν ἑαυτό μας εἶναι δεῖγμα ἐγωισμοῦ, καί ὁ ἐγωισμός εἶναι ἡ ἀρχή τῆς πτώ-σεως καί τῆς ἁμαρτίας.

Ἡ ἐν Χρι-στῷ ζωή δέν μπορεῖ νά βασι-σθεῖ στίς δυνάμεις καί στίς ἱκανότητες τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά χρειάζεται τήν ἐμπειρία ὅσων ἔχουν προηγη-θεῖ, χρειάζεται τήν ἐμπειρία τῶν ἁγίων καί τῶν πνευματικῶν πατέ-ρων πού καθο-δη-γοῦν τόν ἄν-θρω-πο μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ὅποιος ἔχει τήν ἐντύπωση ὅτι δέν ἔχει ἀνάγκη τή μαθητεία καί μπορεῖ νά τά καταφέρει μόνος του, αὐτός ἀργά ἤ γρήγορα θά πέ-σει στήν παγίδα τοῦ πονηροῦ, για-τί ὁ ἐγωισμός καί ἡ αὐτοπεποί-θη-σή του ἀπομακρύνει τή χάρη τοῦ Θεοῦ πού προστατεύει τόν ἄνθρω-πο, σέ ἀντίθεση μέ τήν ταπείνωση πού φέρνει τή χάρη καί τήν προ-στασία τοῦ Θεοῦ σέ ἐκεῖνον πού ἀγωνίζεται, ἔχοντας συναίσθηση τῆς ἀδυναμίας του.

Ἔχουμε ὅμως ἀνάγκη ἀπό τήν πνευματική καθοδήγηση, διότι ἡ ἐν Χριστῷ δέν εἶναι κάτι πού μπο-ροῦμε νά τό ζήσουμε ὅπως ἐμεῖς νομίζουμε, κάτι πού μπο-ροῦ-με νά τό ζήσουμε ὅπως μᾶς βολεύει καί ὅπως δέν ἔρχεται σέ ἀντί-θε-ση μέ τίς ἀδυναμίες μας καί τά πά-θη μας. Αὐτό ὅμως εἶναι μία λαν-θα-σμένη θεώρηση τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, πού μᾶς ὁδηγεῖ μέ βεβαιό-τη-τα στήν ἀποτυχία καί ἀποδεικνύει μάταιη ὅλη τήν προσπάθεια πού τυ-χόν κάναμε.

Γι᾽ αὐτό, ἄς ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς τό παράδειγμα τῶν τιμωμέ-νων ὁσίων, καί ἰδιαιτέρως τοῦ ὁ-σίου Μητροφάνους, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ μαθητής τοῦ ὁσίου Διο-νυσίου τοῦ ρήτορος, καί ἄς ἐπιδιώκουμε νά μαθητεύουμε στούς πνευμα-τι-κούς πατέρες, στούς ἱερεῖς καί στούς ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ ταπείνωση, ὥστε νά ἔχου-με τήν ἀπαραίτητη καθοδήγηση γιά τήν πνευματική μας ζωή ἀλλά καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά ἐπιτύχουμε τόν σκοπό μας καί νά ἁγιασθοῦμε καί ἐμεῖς διά πρε-σβει-ῶν τῶν τιμωμένων ἁγίων, Διονυσίου καί Μητροφάνους. Ἀμήν.